

a többi bánáti várost, sűrűn keresték fel az Ausztriából ideszakadt vándor német színtársulatok; ez érthető is, hiszen a város lakosságának legnagyobb százaléka német volt. A verseci római katolikus plébánia-hivatal levéltárában őrzik a legrégebb verseci színlapot, amely 1780–90 körül kerülhetett ki a nyomdából. A magyar színészet csak 1857-ben találta meg az utat Versec városába, amikor is Szabó József, az akkori legjelentékenyebb igazgatók egyike, Temesvárról Versecerándult át operett- és népszínmű társulatával — egyelőre csak hat előadásra. Ezekről az előadásokról már verseci ujságban olvashatunk kritikát, mert ugyanezen év január elején indult meg az első verseci hirlap, a „Werschetzer Gebirgsbote.” 1865 óta Thália papjai nem szorultak többé a hét vendéglő termébe, mert a Zeh Károly által eredetileg műkedvelőknek épített színházterem a színtársulatok részére is hozzáférhetővé vált. Ugyancsak 1865 óta kezdődik az újvidéki szerb színtársulat vendégszereplése is Versecen, ami később rendszeressé vált. Magyar színészek kezdetben csak elvétve fordulnak meg Versecen; rendszeres szereplésük csak a nyolcvanas évek elején kezdődik. Seitz Antal fakereskedő 1882-ben fedett nyári színparkot épített a városligetben, melyet ugyanezen év július 9.-én Polgár Gyula magyar színtársulata nyitott meg a „Boccaccio” operettel. Ez időtől kezdve a magyar színtársulatok minden évben felkeresik Versecet, azonban a magyar lakosság csekély arányszáma miatt rendszerint csak negyed-ötöd rangú színtársulatok választották működésük színteréül a határmenti városkát. 1882 jun. 8.-án a sétakertben aréna épült. 1884 máj. havában Jáni János az igazgató. 1885 febr. havában Gáspár Jenő váltja fel; 1887 jan. havában Aranyossy Gyula volt a verseci igazgató. A jobb társulatok közül említést érdemelnek a Madarász, Miskolczy, Füredi, Deák és Peterdyféle színtársulatok, amelyeknek a magyar színészet fellendítése körül figyelemre méltó érdemeik vannak. Zeh Károly színházát az idő nagyon megviselte, tulajdonosa pedig már a kilencvenes évek elején anyagi zavarokkal küzdött.

A színházat alapos tatarozásnak kellett volna alávetni, de a tulajdonosnak nem volt erre pénze. Végre a hatóság is beavatkozott és bezáratta a színházat. A hajléktalanná vált színészekre kedvező helyzetet teremtettek 1895-ben az Alexandrovits testvérek, kik szállodájuk kertjében színpaddal ellátott nagytermet építettek. Az első magyar színtársulat, mely ebben a teremben játszott, Deák Péteré volt, akinek primadonnáját: Vlád Gizellát valóságos bálványozta a verseci közönség. A színház megnyílt 1896 febr. 22.-én. A prológust Buday József tanár írta, elmondta Gyárfás Ödön, utána némakép, majd a „Hoffmann meséi” c. operett következett. A szálloda 1905-ben a Glückmann-testvérek tulajdonába ment át, akik a színháztermet célszerűen átalakították. A verseci magyar színészet érdekében a legfontosabb lépés 1906-ban történt, amikor a város belépett a Délvidéki Színikerületbe (Zombor, Lugos, Nagybecskerek és Herkulesfürdő tartoztak még ide). Ezen idő óta Polgár Károly kitűnő társulata kereste fel minden esztendő szeptemberében a várost, izelítőt adva a magyar színjátszás kultúrnívójából. Utána jött Mezei Béla igazgató, 1911 szept. 1. A háborús évek alatt Bethlen-Bruckner László játszott Versecen; ő volt egyben az utolsó színigazgató, aki a magyar színészetet reprezentálta. Versecen van eltemetve a magyar színjátszás egyik kiváló alakja: Sárdy (családi nevén bögozi Mihályi) Károly, aki Peterdy Sándor színtársulatának tagjaként itt hunyt el hirtelen, 1897 október 2-án. Emlékét a pályatársai által állított sírkő hirdeti az evang. temetőben.

(Polgár István dr.)

Verseggy Ferenc, költő és nyelvész, sz. 1757 ápr. 3-án, Szolnokon, megh. 1822 dec. 15.-én, Pesten. Iskoláit Pesten és Egerben végezte és a Pálos-rendbe lépett. 1794-ben a Martinovics-ügyben elfogták, amiért a kátét terjesztette s a Marsellaiset lefordította. 1795-ben a hét-személyes tábla halálra ítélte, ezt azonban 9 évi várfogságra változtatták. Eredeti színműve: „Szétsi Mária”, 1794 jun. 11. Fordításai: „A szerelem gyer-